BIULETYN SPORTOWY
WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ W OPOLU

Nr 11 (43) Rok III. Opole, dnia 26 czerwca 1956 r. Poz. 65—69

T R E Ś Ć

Poz. 65

Regulamin

rozgrywek o Mistrzostwo województwa opolskiego juniorów i juniorek w piłce ręcznej na rok 1955/56.

I. **Cel rozgrywek:**

Celem rozgrywek o mistrzostwo juniorów i juniorek jest wyłonienie mistrza województwa i reprezentacji woj. opolskiego na zawody centralne.

II. **Termin i miejsce zawodów:**

1. Rozgrywki półfinałowe o Mistrzostwo Województwa juniorów i juniorek odbędą się w terminie 8—15. VII 1956 r. w grupach półfinałowych.
2. Rozgrywki finałowe o Mistrzostwo Województwa juniorów i juniorek odbędą się w terminie 29. VII 1956 r.
3. Miejsce rozgrywek półfinałowych i finałowych juniorów i juniorek ustali Prezydium Sekcji.

III. **Kierownictwo:**

1. Kierownictwo zawodów sprawuje Sekcja Piłki Ręcznej WKKF Opole.
2. Obsadę sędziowską wyznacza Kolegium Sędziów Sekcji Piłki Ręcznej WKKF Opole.

IV. **Uczestnictwo:**

1. Mistrzostwa Wojewótztwa juniorów odbywają się w 11-osobowej piłce ręcznej. z
2. Mistrzostwa Województwa juniorek odbywają się w 7-osobowej piłce ręcznej.
3. W mistrzostwach województwa juniorów (rek) mogą brać udział zawodnicy i zawodniczki urodzeni w roku 1938 i młodsi.
4. Do rozgrywek półfinałowych o Mistrzostwo Województwa juniorów (rek) dopuszcza się 12 drużyn (Zrzeszenia Sportowe mistrza, natomiast Zryw i Wydział Oświaty mistrza i V-ce mistrza).
5. W rozgrywkach finałowych bierze udział 3 drużyny wyłonione z grup półfinałowych.
6. Udział w Mistrzostwach Wojewódzkich mogą brać drużyny szkół Ogólnokształcących, zawodowych, wyższych uczelni, zakładów pracy, zrzeszeń i LZS.
7. Zawodnik (czka), który brał 3 razy udział w rozgrywkach seniorów — Ligi, A-klasy, B-klasy, C-klasy — nie może startować w rozgrywkach o mistrzostwo juniorów (ek) w tym samym cyklu rozgrywek.

V. **Zgłoszenie:**

1. Rady Okręgowe ZS i Wydział Oświaty winne przesłać zgłoszenia imienne drużyn w 3-ch egzemplarzach do rozgrywek w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. do Sekcji Piłki Ręcznej WKKF Opole, ul. Damrota Nr 6.
2. W mistrzostwach obowiązuje uczestników:
   a) posiadanie zgłoszenia ze zdjęciem potwierdzonego przez WKKF dla danego koła sportowego. (Dla uczestników Wydziału Oświaty wystarcza legitymacja szkolna).
   b) ważna odznaka SPO wzgl. BSPO.
   c) aktualna karta zdrowia.

V. **Sposób przeprowadzenia i ocena wyników:**

1. W rozgrywkach półfinałowych bierze udział 12 drużyn podzielonych na 3 grupy.
2. Do finału wchodzą zwycięskie drużyny z każdej grupy.
2. Rozgrywki przeprowadza się systemem każdy z każdym bez rewanżu.
4. Drużyna, która zajmie I miejsce zdobywa tytuł Mistrza Województwa na rok 1955/56 i reprezentuje woj. opolskie na zawodach centralnych.
5. Zawody wygrane 2 pkt., przegrane 0 pkt. Zawody nie rozstrzygnięte po 1 pkt. dla obydwu drużyn. O kolejności zajętych miejsc decyduje największa ilość zdobytych punktów. W wypadku zdobycia równej ilości punktów przez dwie lub więcej niż dwie drużyny o pierwszym miejscu decyduje stosunek bramek (w wypadku równej ilości bramek wynik bezpośredniego spotkania pomiędzy zainteresowanymi drużynami).
7. W rozgrywkach obowiązują przepisy piłki ręcznej wydane przez „Sport i Turystykę" w 1954 r. Wszystkie sprawy nie ujęte niniejszym regulaminem rozstrzyga Prezydium Sekcji Piłki Ręcznej WKKF Opole.

VII. **Nagrody:**

Drużyna zajmująca w finale I miejsce — otrzymuje dyplom Mistrza Województwa. Drużyny zajmujące II i III miejsce — dyplomy.

VIII. **Sprawozdawczość:**

Po zakończeniu półfinałów — finałów sędzia główny zawodów prześle sprawozdanie do Sekcji Piłki Ręcznej najpóźniej 3 dni po zakończeniu rozgrywek.

IX. Zasady finansowania:

Każde koło przyjeżdża na własny koszt.

X. Przepisy końcowe:

1. Koła wyznaczone w poz. II pkt. 3—4—5—6 zobowiązane są w dniu zawodów przygotować i zabezpieczyć odpowiednio boisko na koszt koła. Koszta sędziów pokrywa WKKF.
2. Każda drużyna biorąca udział w rozgrywkach obowiązane jest dostarczyć 1 piłkę ręczną (przepisową) do rozgrywek.

St. Insp. Dysc. Sport.
WKKF Opole

Przewodniczący
Sekcji Piłki Ręcznej WKKF
Opole

(—) Marian Jabłoński

(—) Mgr Karol Lenc

Poz. 66

Wyciąg z Przepisów sportowych — Pływania

I. DYSTANSE I CHARAKTER ZAWODÓW

§ 1. Style i dystanse

Zawody w pływaniu urządza się i rekordy uznaje się w następujących stylach i dystansach:

M ę ż c z y z n i p o w y ż e j 18 lat

a) styl dowolny: 50, 100, 200, 300, 400, 500, 800, 1 000, 1 500, 3 000 i 5 000 m; sztafety: 4x50, 5x50, 10x50, 4x100, 10x100 i 4x200 m;
b) styl grzbietowy: 100, 200 i 400 m; sztafeta: 4x100 m;
c) styl klasyczny A (żabka): 100, 200, 400 i 500 m; sztafety: 4x100, 10x100 i 4x200 m;
d) styl klasyczny B (motyl): 100, 200 i 400 m; sztafety: 4x100, 10x100 i 4x200 m;
e) styl na boku: 100 i 300 m;
f) pływanie z granatem: 50 i 100 m;
g) sztafety zmienne: 3x100 (100 m na wznak, 100 m klasyczny, 100 m dowolny); 4x100 (100 m na wznak, 100 m klasyczny, A. 100 m klasyczny, B. 100 m dowolny);
h) pływanie długodystansowe (wpław).

K o b i e t y p o w y ż e j 18 l a t

a) styl dowolny: 50, 100, 200, 300, 400, 500, 800, 1 000, 1 500, 3 000 i 5 000 m; sztafety: 4x50, 5x50, 4x100, 10x100, 10x50 i 4x200 m;
b) styl grzbietowy: 100, 200 i 400 m;
c) styl klasyczny A: 100, 200, 400 i 500 m; sztafety: 4x100, 10x100 i 4x200 m;
d) styl klasyczny B: 100, 200 i 400 m; sztafety: 4x100,
e) pływanie z torbą sanitarną: 50 m;
f) sztafeta zmienna: 3x100 i 4x100 m;
g) pływanie długodystansowe (wpław).

M ł o d z i e ż m ę s k a i ż e ń s k a 15—17 l a t:

a) styl dowolny: 50, 100, 200, 400, 500, 800, 1 000 i 1 500 m; sztafety: 4x50, 4x100, 5x50, 10x50, 10x100 i 4x200 m;
b) styl grzbietowy: 100, 200 i 400 m; sztafety: 4x100 m;
c) styl klasyczny A: 100, 200 i 400 m; sztafety: 4x100, 10x100 i 4x200 m;
d) styl klasyczny B: 100 i 200 m; sztafety: 4x100, 10x100 i 4x200 m;
e) sztafeta zmienna: 3x100 i 4x100 m;

C h ł o p c y i d z i e w c z ę t a d o 14 l a t:

a) styl dowolny: 50, 100, 200 i 400 m; sztafety: 4x50, 5x50, 10x50, 4x100, 10x100 i 4x200 m;
b) styl grzbietowy: 100 i 200 m; sztafeta: 4x100 m;
c) styl klasyczny A: 100 i 200 m; sztafety: 4x100, 10x100, 4x200 m;
d) styl klasyczny B: 100 i 200 m; sztafety: 4x100, 10x100 i 4x200 m;
e) sztafety zmienne: 3x100 i 4x100 m.

§ 2. Charakter zawodów

1. Zawody w pływaniu dzielą się na: a) indywidualne, b) indywidualno-drużynowe.

2. W zawodach indywidualnych wyniki zalicza się każdemu zawodnikowi oddzielnie.

3. W zawodach indywidualno-drużynowych wyniki zalicza się równocześnie tak zawodnikowi, jak i całej drużynie.

4. Charakter i program zawodów w każdym poszczególnym wypadku określa się ogólnym regulaminem zawodów.

II. ZAWODNICY:

§ 3. Wiek zawodników

1. Uczestnicy biorący udział w zawodach pływackich dzielą się na następujące grupy wiekowe: a) chłopcy i dziewczęta w wieku do lat 14, b) młodzież obojga płci w wieku 15—17 lat, c) dorośli ponad 18 lat.

2. W zawodach można brać udział tylko za zezwoleniem lekarza.

§ 4. Prawa i obowiązki zawodnika

1. Zawodnik powinien znać regulamin, program i przepisy zawodów.

2. Jeśli zawodnik przekracza przepisy lub zachowuje się nieodpowiednio, otrzymuje ostrzeżenie, a przy powtórnym popełnieniu przekroczenia może być usunięty z zawodów. O ostrzeżeniu należy zawiadomić kierownika drużyny, której zawodnik otrzymał ostrzeżenie. Zawodnik może być skreślony z listy zawodników bez ostrzeżenia w wypadku popełnienia poważnego przekroczenia.

3. Jeśli zawodnik po wywołaniu nie zgłosi się na start, zostaje skreślony z listy startujących w danym biegu.

4. Zawodnik ma prawo zwracać się do sędziów tylko za pośrednictwem kierownika swojego zespołu, kapitana lub trenera.

§ 5. Kostium

1. Kostium zawodnika powinien być czysty, estetyczny i dobrze dopasowany.

W zawodach drużynowych zawodnicy powinni być ubrani w jednolite stroje o barwach danej organizacji, na kostiumie winien być naszyty emblemat.

2. Mężczyzni na zawodach powinni być ubrani w pełny kostium pływacki lub spodenki kąpielowe i powinni posiadać pod spodem trójkąt kąpielowy (slip). Kostium i spodenki powinny być wykonane z nieprzeźroczystego materiału. Dolny brzeg kostiumu lub spodenek powinien sięgać tak daleko, by pośladki były zupełnie zakryte.

Kobiecy kostium pływacki winien być jednolity i wykonany z materiału nieprzeźroczystego. Nogawki winny sięgać na 7,5 cm w dół od krocza i otaczać uda w linii prostej. Wycięcie szyjne z przodu powinno wynosić maksymalnie 12 cm, a na plecach 5 cm.

Sędzia główny ma prawo nie dopuścić do zawodów zawodnika, który nie jest ubrany przepisowo.

Zawodnikom w kostiumach nie wolno wychodzić podczas zawodów poza obręb wyznaczonego dla nich miejsca.

§ 6. Kierownik i kapitan drużyny

1. Każdy zespół, który bierze udział w zawodach, ma swojego przedstawiciela. Jest on kierownikiem zespołu i pośrednikiem pomiędzy komisją sędziowską a zawodnikami.

2. Kierownik odpowiada za dyscyplinę zawodników i terminowe stawienie się zawodnika na starcie.

3. Kierownik bierze udział w losowaniu i w zebraniu komisji sędziowskiej w wypadku, kiedy odbywa się ona wspólnie z kierownikami.

4. Kierownikowi nie wolno zmieniać zarządzeń sędziów i organizatorów zawodów. Kierownik składa do sekretariatu wszystkie protesty pisemnie w czasie trwania zawodów lub bezpośrednio po ich zakończeniu.

5. Jeśli dany zespół nie ma specjalnego kierownika, to jego obowiązki wykonuje kapitan lub trener danego zespołu.

§ 7. Protesty

W protestach przeciw wynikowi zawodów można albo domagać się całkowitego unieważnienia, z powodu zaszłych nieformalności, całych zawodów lub poszczególnych konkurencji lub można żądać anulowania wyników danego zawodnika czy drużyny w wyniku przekroczenia przez nich obowiązujących przepisów. Protesty tego rodzaju wnosić mogą na zawodach kierownicy zespołów lub kapitan, o ile zespół nie ma swojego przedstawiciela. Protesty muszą być wnoszone na piśmie bezpośrednio po zakończeniu danej konkurencji. Protesty rozpatruje komisja sędziowska, a rozstrzyga je sędzia główny po wysłuchaniu opinii komisji.

O ile przyczyny protestu znane były przed rozpoczęciem zawodów, to należy je złożyć jeszcze przed ich rozpoczęciem.

III. SĘDZIOWIE

§ 8. Skład komisji sędziowskiej

1. Zrzeszenie przeprowadzające zawody organizuje komisję sędziowską za zgodą sekcji sportu pływackiego komitetu kultury fizycznej i na wniosek jej komisji dla spraw sędziowskich.

2. W skład komisji sędziowskiej zawodów wchodzą: sędzia główny, główny sekretarz i sekretarze, kierownik biegów, informator, starter, mierzący czas, celowniczowie, torowi, sędziowie stylu, sędzia przy zawodnikach.

Z komisją sędziowską współpracuje kierownik zawodów i lekarz.

3. Na zawodach, w których bierze udział niewielu zawodników, komisja sędziowska może składać się: z sędziego głównego, sekretarza, startera, mierzących czas, torowych, sędziego stylu, kierownika biegów lub informatora oraz celowniczego.

§ 9. Sędzia główny

1. Sędzia główny jest odpowiedzialny za przeprowadzenie zawodów w myśl obowiązujących przepisów.

2. Przed rozpoczęciem zawodów sprawdza miejsce zawodów, przygotowanie i stan odpowiednich urządzeń i inwentarza. Sprawdza, czy zapewnione są środki bezpieczeństwa.

3. Zawiesza zawody, jeśli miejsce, urządzenia lub inwentarz nie odpowiadają niniejszym przepisom.

4. Przerywa zawody całkowicie lub chwilowo w wypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych lub innych nieprzewidzianych okoliczności.

5. Dokonuje zmiany programu lub rozplanowania zawodów, jeśli zaszła konieczna potrzeba.

6. Przeprowadza losowanie zawodników.

7. Wyznacza sędziów do poszczególnych funkcji.

8. W razie koniecznej potrzeby przeprowadza zmiany sędziów podczas zawodów.

9. Usuwa od sędziowania te osoby, które popełniają poważne błędy lub nie wywiązują się należycie ze swoich obowiązków.

10. Nie dopuszcza do zawodów zawodników, których wiek, klasa sportowa lub ubiór nie odpowiadają wymaganiom przepisów lub regulaminu.

11. Zmienia decyzję sędziów, kiedy będąc świadkiem wyścigu osobiście przekonał się o ich błędnym stanowisku. W tym wypadku może zarządzić próbę dodatkową lub też uznać albo nie uznać wyniku.

12. Wyklucza z zawodów zawodników za nieetyczne i niesportowe zachowanie się.

13. Rozstrzyga wniesione protesty w ciągu godziny po ich złożeniu, a najpóźniej w ciągu 24 godzin.

W poszczególnych wypadkach, kiedy zachodzi potrzeba sprawdzenia faktów podanych w proteście, rozstrzygnięcie może zapaść później, jednakże, nie później jak w ciągu 24 godzin od chwili złożenia protestu.

14. Przeprowadza zebranie komisji sędziowskiej przed rozpoczęciem i po zakończeniu zawodów w celu podsumowania wyników jak również dla omówienia wypadków, jakie miały miejsce w czasie zawodów.

15. Przed zawodami sporządza protokół sprawdzenia czasomierzy.

16. Po zakończeniu zawodów w ciągu 3 dni składa sprawozdanie i protokóły zawodów terytorialnie właściwej sekcji sportu pływackiego.

17. Rozstrzyga nieporozumienia pomiędzy sędziami i interweniuje w każdym momencie w celu zapewnienia przeprowadzenia zawodów zgodnie z przepisami.

18. Sprawdza i podpisuje dokumentację w wypadku pobicia rekordu.

19. Wydaje zaświadczenia klasyfikacyjne na prośbę przedstawiciela zespołu.

§ 10. Główny sekretarz i sekretarze

1. Sekretarz główny protokołuje odprawę komisji sędziowskiej. Przygotowuje wszystkie materiały i dokumentację konieczną do przeprowadzenia zawodów. Wypełnia zarządzenia i decyzje sędziego głównego w ciągu zawodów. Prowadzi protokół zawodów, przyjmuje wnioski i protesty i zawiadamia o nich sędziego głównego. Przygotowuje sprawozdanie (pod względem technicznym) z przeprowadzonych zawodów.

2. Sekretarze prowadzą protokóły zawodów i wykonują swoją pracę na podstawie wskazówek sędziego głównego i sekretarza.

§ 11. Sędzia informator

Sędzia informator odpowiada za należyte informowanie zawodników i widzów o programie, porządku, przebiegu i wynikach zawodów. Przedstawia startujących zawodników. Z polecenia sędziego głównego udziela informacji przedstawicielom prasy i innym organom informacyjnym.

§ 12. Kierownik biegów

Kierownik biegów odpowiedzialny jest za sprawne przeprowadzenie biegów według kolejności ustalonej programem. Sprawdza tożsamość zawodników, ich kostiumy oraz prawidłowe ustawienie na torach.

§ 13. Starter

Starter wzywa zawodników na start. Przypomina zawodnikom długość dystansu, objaśnia, jak będzie brzmiała komenda. W czasie zawodów na „wodzie otwartej" objaśnia, gdzie należy wykonać nawroty oraz gdzie znajduje się meta. Po sprawdzeniu, czy sędziowie mierzący czas są gotowi, na sygnał sędziego głównego podaje komendę do rozpoczęcia biegu i zwraca uwagę na prawidłowe wykonanie startu. W razie, gdy któryś z zawodników wykona start przedwcześnie (przed właściwym sygnałem), starter wstrzymuje bieg i wskazuje na zawodnika (dodając nr jego toru), który wykonał falstart. Wyznacza start powtórnie. Wyklucza z biegu zawodnika, który naruszył przepisy. Decyzje jego są bezapelacyjne.

Starter w czasie startu powinien zajmować takie miejsce, z którego może swobodnie widzieć wszystkich startujących.

§ 14. Mierzący czas

1. Mierzący czas ustala w jakim czasie zawodnik przepływa dany dystans. Czasomierz puszcza w ruch w momencie usłyszenia gwizdka lub wystrzału z pistoletu, zamyka zaś z chwilą, kiedy zawodnik po przepłynięciu danego dystansu dotknie mety (ściany) jedną ręką lub oburącz, stosownie do przepisów.

2. Sędzia mierzący czas przydzielony jest do jednego toru i mierzy czas temu zawodnikowi, który płynie na jego torze. Mierzący czas posiada kartę chronometrażową, do której wpisuje czas osiągnięty przez zawodnika na danym dystansie. Kartę po wypełnieniu i podpisaniu oddaje sędziemu głównemu.

Oprócz mierzącego czas na danym torze jeszcze dwóch innych sędziów powinno mierzyć czas pierwszemu zawodnikowi.

§ 15. Celowniczowie

Sędziowie na mecie określają kolejność przybycia zawodników do mety w każdym poszczególnym wyścigu. Prócz tego w sztafetach powinni oni jeszcze śledzić prawidłowe wykonanie zmiany.

Na ważniejszych zawodach powinno być przynajmniej 5 celowniczych. Ustawiają się oni z boków pływalni (na podwyższeniu) na linii mety. Decyzje o kolejności przybycia zawodników do mety zapisują w specjalnych kartach „dla celowniczych", które po podpisaniu składają w sekretariacie.

§ 16. Sędzia stylu

Sędzia stylu obserwuje, czy zawodnik przepływa prawidłowo dystans i sprawdza prawidłowość techniki danego sposobu pływania. Na zawodach mistrzowskich powinna sędziować komisja złożona z trzech sędziów. Komisja stawia wnioski większością głosów. Jeden z członków komisji jest przewodniczącym.

§ 17. Torowi

Szdziowie torowi zazwyczaj zajmują miejsca po drugiej stronie pływalni naprzeciwko linii mety. Kontrolują, czy zawodnicy przepisowo wykonują nawroty (podpłynięcie, obrót, odbicie z poślizgiem). Na ważnych zawodach torowy ma przydzielony swój tor. Na mniej ważnych zawodach powinno być co najmniej trzech torowych.

§ 18. Sędzia przy zawodnikach

Sędzia przy zawodnikach sprawdza według listy obecności zawodników. Przygotowuje zawodników do defilady, sprawdza stan kostiumów, uprzedza zawodników o mającym nastąpić starcie, informuje o zarządzeniach sędziego głównego i komisji sędziowskiej.

§ 19. Kierownik zawodów

Kierownik zawodów odpowiada bezpośrednio za terminowe przygotowanie miejsca zawodów, środki bezpieczeństwa, przyjęcie zawodników i widzów, dekorację pływalni, zaopatrzenie w sprzęt i urządzenia według wskazówek sędziego głównego i organizatorów.

Kierownik zawodów odpowiada za sprawną organizację zawodów. Wszyscy funkcjonariusze zawodów i sędziowie podlegają jemu w kwestiach porządkowych.

§ 20. Lekarz

1. Lekarz przeprowadza badania zawodników lub kontroluje, czy wszyscy zawodnicy zostali zbadani i posiadają zezwolenie lekarskie na wzięcie udziału w zawodach.

2. Kontroluje i zabezpiecza sanitarno-higieniczne warunki przeprowadzenia zawodów i okazuje pomoc w wypadku kontuzji lub nagłego zachorowania.

3. Decyduje o możliwości startu zawodnika w wypadku doznania przez niego kontuzji lub choroby.

4. Kieruje pracą obsługi lekarskiej przydzielonej do zawodów.

IV. PRZEPISY TECHNICZNE

§ 21. Start i finisz

1. We wszystkich wyścigach startuje się skokiem ze słupka startowego (z brzegu basenu) z wyjątkiem pływania na grzbiecie, kiedy start następuje „z wody" jak również w pływaniu z granatem i torbą sanitarną.

2. Na sygnał sędziego głównego starter wzywa zawodników „na start". Wówczas zawodnicy zajmują miejsca przy swoich torach, z lewej strony słupka startowego, lub w wodzie (w pływaniu na grzbiecie). Na komendę „na miejsca" zawodnicy wchodzą na słupki i przyjmują pozycję startową. W wodzie chwytają oburącz za uchwyt i opierają stopy na ścianie pływalni. Po przyjęciu pozycji startowej aż do momentu sygnału startera (gwizdek, strzał, głos) pozostają bez ruchu. Starter daje właściwy sygnał dopiero wtedy, kiedy widzi, że wszyscy zawodnicy stoją bez ruchu.

3. Start jest wtedy wykonany prawidłowo, jeśli do chwili sygnału startera zawodnicy stoją bez ruchu. W pływaniu na grzbiecie zawodnik po usłyszeniu sygnału wykonuje start odrywając od ściany najpierw ręce, a dopiero potem odpycha się nogami.

4. Jeśli jeden lub kilku zawodników wykona start przedwcześnie, następuje powtórzenie startu. Starter powinien wrócić zawodników za pierwszym i drugim startem przedwczesnym. Po trzecim przedwczesnym starcie zawodnik, który popełnił, zostaje zdyskwalifikowany bez względu na to, czy był to pierwszy, czy drugi jego falstart.

5. W sztafetach pierwsi zawodnicy wykonują start równocześnie, następni startują dopiero wtedy, gdy poprzednik dotknął ściany. Za moment startu uważa się oderwanie stóp od powierzchni słupka startowego. Drużyna, która narusza ten przepis, zostaje zdyskwalifikowana, jeśli zawodnik przedwcześnie startujący nie wróci się i nie dotknie ściany ręką.

Żaden z członków drużyny nie może płynąć dwa razy w jednej i tej samej sztafecie.

6. Zawodnik, który dopływa do mety, powinien dotknąć ściany jedną ręką (dotyczy to stylu dowolnego i grzbietowego), w pływaniu zaś stylem klasycznym (żabka, motylek) równocześnie i symetrycznie obiema rękami.

Każdy zawodnik po ukończeniu wyścigu powinien pozostać w wodzie przy ścianie na swoim torze i nie wychodzić z wody, dopóki wszyscy współzawodnicy nie dopłyną do mety.

§ 22. Pływanie na dystansie

1. Zawodnik powinien przepłynąć cały dystans na powierzchni wody. Przy skoku startowym i przy nawrocie dozwolone jest naturalne zanurzenie do wody i poślizg pod powierzchnią wody.

2. W czasie pływania nie wolno pomagać sobie w jakikolwiek sposób (np. chwytać się słupów, ściany, podciągać się na linkach torowych itp.). Odpychanie od ściany jest dozwolone jedynie przy nawrotach lub starcie z wody.

3. Przy nawrotach zawodnicy powinni dotknąć ściany jedną ręką lub oburącz, stosownie do przepisów.

4. Zawodnik, który w czasie wyścigu przepłynął na inny tor i przeszkodził współzawodnikowi, powinien być zdyskwalifikowany. Jeśli poszkodowany zawodnik doznał takich przeszkód, które zmniejszyły jego szanse na zwycięstwo lub uzyskanie lepszego wyniku, może startować w następnej kolejce; jeśli natomiast incydent miał miejsce w finale, to sędzia główny może zarządzić powtórzenie finału.

5. W czasie wyścigu nie wolno udzielać zawodnikowi jakichkolwiek rad, zachęcać go, iść z nim razem wzdłuż brzegu itp.

6. Jeśli na ścianie mety jest poręcz, to zawodnik musi dotknąć ściany. Przy wykonywaniu nawrotów wolno odpychać się nogami tylko od ściany, a nie od dna besenu.

7. Zawodnik, który staje na dnie w czasie pływania, nie podlega dyskwalifikacji, o ile nie idzie po dnie w kierunku biegu.

8. Zawodnik, który sam jeden startuje w danym wyścigu, musi przepłynąć cały dystans, by być uznanym za zwycięzcę.

9. Zawodnik, który przerwał pływanie i wyszedł z wody, nie może kontynuować dalej biegu.

10. Jeżeli zawodnicy przychodzą do mety równocześnie, rozstrzygnięcie winno nastąpić w powtórnym biegu po godzinnej przerwie. Jeżeli na start zgłosi się tylko jeden zawodnik, wówczas uznaje się go zwycięzcą. Gdy żaden z zawodników nie zgłosi się na starcie, przyznaje się im jednakowe miejsce. O ile został pobity rekord krajowy, należy on do tych zawodników.

§ 23. Przedbiegi

O ile liczbo startujących zawodników przewyższa liczbę torów, należy przeprowadzić przedbiegi albo międzybiegi. Przedbiegi przeprowadza się seriami. Podział zawodników na serie w przedbiegach odbywa się za pomocą losowania przeprowadzonego przed startem. Przy urządzaniu przedbiegów należy dążyć do tego, by uniemożliwić przedwczesne wyeliminowanie zawodników, którzy mieliby szanse zajęcia miejsca w finale. Dlatego też wyłącza się od losowania kilku najlepszych zawodników, biorąc za podstawę ich dotychczasowe wyniki. Sędzia główny rozstawia wyłączonych zawodników w poszczególnych seriach przedbiegów, by w ten sposób rozdzielić równomiernie najlepszych zawodników. Wszyscy zawodnicy, którzy wchodzą do finału, powinni odbyć jednakową ilość przedbiegów. Do półfinału lub do finału wchodzi nie mniej jak dwóch zwycięzców z każdego przedbiegu. W miarę możności technicznych dopuszcza się do półfinału lub finału dalszych zawodników, którzy w przedbiegach uzyskali najlepsze wyniki. Komisja sędziowska w żadnym wypadku nie ma prawa zwalniania któregokolwiek z zawodników od startowania w przedbiegach. Nikt bezwzględnie nie może startować za zawodnika, który się zakwalifikował do finału, a który wycofał się z zawodów.

W czasie ustawiania zawodników na torach, w finale należy stosować następującą zasadę: zawodnika (sztafetę), który uzyskał najlepszy czas w przedbiegach, ustawia się na torze środkowym. Zawodnika, który uzyskał następny czas, umieszcza się na lewo, następnych zaś zawodników na prawo i na lewo, w kolejności czasów uzyskanych w przedbiegach.

Biegi na dystansie ponad 1 000 m można urządzać bez przedbiegów, seriami równoległymi. Wówczas kolejność zawodników ustala się na zasadzie osiągniętych czasów. Zawodników należy rozstawić tak, by silni płynęli z silnymi, średni ze średnimi, słabsi ze słabszymi.

§ 24. Określenie wyników

1. Wynik oblicza się na podstawie osiągniętego czasu. Czas liczy się od chwili usłyszenia sygnału do momentu dotknięcia mety przez zawodnika.

2. Czas pierwszego zawodnika należy mierzyć na 3 zegarkach. Jeżeli 3 zegarki wskazują czas różny, miarodajny jest czas środkowy. Jeśli na 2 zegarkach czas jest jednakowy, na 3 zaś inny, to przyjmuje się jako miarodajny czas wykazany na 2 zegarkach.

3. Jeśli uzyskane czasy na zegarkach nie zgadzają się z kolejnością przybycia zawodników do mety, to miejsca określa się wg kolejności ustalonej przez celowniczych, czas zaś pierwszego zawodnika ustala się na podstawie średniej arytmetycznej dwóch bezspornych wyników. Skorygowany wynik pierwszego zawodnika daje am średnia arytmetyczna czasów wykazanych dla pierwszego i drugiego zawodnika.

4. Zegarki powinny być sprawdzone protokolarnie przed rozpoczęciem zawodów.

§ 25. Rejestracja rekordów

1. Rejestracji podlegają tylko te rekordy, które są ustanowione w wodzie stojącej na oficjalnych zawodach lub podczas oficjalnej próby zapowiedzianej lub ogłoszonej przynajmniej na trzy dni wcześniej zorganizowanej publicznie i za zgodą danej władzy zwierzchniej (sekcji sportu pływackiego WKKF, GKKF).

2. Specjalna komisja sędziowska lub geometra powinna stwierdzić protokolarnie wymiary pływalni i wysokość słupka startowego. Dla dystansów do 500 m włącznie długość pływalni powinna wynosić minimum 25 m, dla dystansów zaś ponad 500 m — 50 m. Dla zatwierdzenia rekordu zawodnik musi pływać w przepisowym kostiumie.

3. Wniosek o zatwierdzenie rekordu krajowego winien być sporządzony na właściwym formularzu i przedstawiony w ciągu 21 dni po uzyskaniu rekordu do sekcji sportu pływackiego WKKF lub GKKF. Do wniosku należy dołączyć co najmniej 3 karty chronometrażu osobiście wypełnione i podpisane przez sędziów państwowych oraz protokół sprawdzenia czasomierzy. Czas zawodnika mierzony przez jego trenera nie jest uwzględniany przy rozpatrywaniu wniosku. Po przeprowadzeniu dochodzenia w celu stwierdzenia, że wszystkie warunki określone przepisami były zachowane, rekord zostaje zatwierdzony i uznany.

Wniosek o zatwierdzenie rekordu światowego winien być sporządzony i rozpatrzony w identyczny sposób i przesłany do zatwierdzenia przez FINA jak najwcześniej (do 1 czerwca lub 1 grudnia). Wniosek o zatwierdzenie rekordu może być przyjęty tylko w tym wypadku, o ile zostanie przedstawiony z zachowaniem powyższych warunków.

Wynik, który jest lepszy od dotychczasowego rekordu światowego, powinien być prowizorycznie (telegraficznie) zgłoszony w ciągu 14 dni od daty jego ustanowienia do FINA, a następnie potwierdzony przez właściwe władze związkowe w sposób wyżej wskazany.

§ 26. Przekroczenia przepisów i kary

Przekroczenie przepisów dotyczących startu, dotknięcia mety, nawrotów i pływania na dystansie pociąga za sobą dyskwalifikację.

§ 27. Styl dowolny

Styl dowolny zasadniczo oznacza każdy sposób pływania, którym może płynąć zawodnik w konkurencjach indywidualnych. W pływaniu sztafetowym przez styl dowolny rozumie się naprzemianręczny sposób pływania na piersiach.

§ 28. Styl klasyczny

Styl klasyczny A (ortodoksyjny) (żabka)

W pływaniu stylem klasycznym A pływający leży na piersiach, barki jego znajdują się na jednej linii, równoległej do powierzchni wody. Twarz zwrócona jest w przód i w dół w kierunku ruchu.

Ruchy ramion (rąk) wykonuje się równocześnie i symetrycznie.

Praca nóg jest również równoczesna i symetryczna. Nogi zgina się w kolanach, przy czym kolana i stopy rozchodzą się na zewnątrz, następnie ruchem krzywolinijnym łączą się. Stopy powinny znajdować się na jednej wysokości. Ruch nóg w górę i w dół w płaszczyźnie pionowej jest niedopuszczalny (delfin).

Nie wolno pływać na boku i zwracać głowy w bok. Przy nawrotach i na mecie zawodnik musi dotknąć ściany basenu oburącz równocześnie i symetrycznie.

Styl klasyczny B motylkowy (motylek)

W tym stylu ruchy ramion wykonuje się równocześnie i symetrycznie w tył, a w przód przenosi się je nad powierzchnią wody. Ruchy nóg są podobne jak w żabce. Ruchy nóg delfinowe są niedopuszczalne.

Przy nawrotach lub mecie należy dotykać ściany oburącz równocześnie i symetrycznie.

Rekordy światowe są uznawane bez rozróżniania stylu A i B. W dokumentacji zaznacza się to tylko dla informacji.

§ 29. Pływanie na wznak

1. W czasie pływania na wznak zawodnik leży na plecach. Ramiona i nogi pracują w dowolny sposób. Odbicie startowe można wykonać tylko w pozycji na plecach.

2. Na nawrotach, przed odbiciem, zawodnik dotyka ściany basenu jedną ręką lub oburącz. Jeśli zawodnik przy nawrocie lub na mecie obróci się na piersi wcześniej, zanim dotknie ściany ręką, lub po odbiciu się od ściany nie powróci do położenia na plecach, zostaje zdyskwalifikowany.

Zawodnicy na starcie ustawiają się w wodzie twarzą do ściany i trzymają się rękami za uchwyt. Na sygnał startowy odbijają się od brzegu i płyną na plecach podczas całego wyścigu. Przed sygnałem startowym nie można odrywać rąk.

§ 30. Pływanie na boku

1. W czasie pływania na boku zawodnik leży na boku. Praca ramion jest naprzemianstronna. Ramię górne obowiązkowo przenosi się nad wodą. Nogi wykonują „nożyce" w ten sposób, że jedna zgina się w przód, druga zaś w tył, następnie ruchem krzywolinijnym prostują się i łączą razem. Dozwolone są dodatkowe ruchy nogami po złączeniu. Pociągnięcie w wodzie górnego ramienia powinno następować równocześnie z ruchem nóg.

Można płynąć na przeciwnym boku, lecz dopiero po nawrocie.

2. Przy nawrocie można przejść do pozycji na piersiach, z tym, że z chwilą wykonania pierwszego ruchu ciało powinno obrócić się na bok.

3. Startować można przodem, tak by z chwilą wykonywania pierwszego ruchu obrócić się do pozycji na boku.

§ 31. Pływanie z granatem

Pływanie z granatem odbywa się na dystansie 50 m i 100 m. Pływać należy na piersiach sposobem naprzemianręcznym lub na boku.

Zawodnik płynie w kostiumie sportowym (§ 5). Granat winien być styliskowy o długości 35—36 cm, w czym główica 5—6 cm, wagi 500 g. Płynąc należy trzymać go w jednej ręce. Można zmienić rękę trzymającą granat. Start odbywa się z wody. Na mecie miarodajne jest dotknięcie ściany granatem. Zawodnik, który zanurzył zapalnik granatu w wodzie, podlega dyskwalifikacji.

Te same warunki obowiązują w pływaniu z torbą sanitarną, której waga wynosi 500 g, a wymiary w centymetrach 25×25×10. Pływać należy st. dow. trzymając torbę sanitarną w jednej ręce tak, aby jej nie zanurzać w wodzie.

§ 32. Pływanie długodystansowe

1. Do udziału w pływaniu długodystansowym (na 1, 10, 15 i 25 km) dopuszcza się osoby obojga płci, fizycznie dobrze rozwinięte, które posiadają zezwolenie komisji lekarskiej. Zawodnik przygotowujący się do pływania długodystansowego powinien znajdować się pod kontrolą lekarza tak w czasie całego treningu, jak w dniu pływania.

2. Zawodnik może smarować swoje ciało specjalną mieszaniną zabezpieczającą przed zmarznięciem i posługiwać się specjalnymi okularami.

3. Zawodnik może odżywiać się w czasie pływania. Podczas przyjmowania pokarmu i w czasie pływania nie wolno mu dotykać łodzi lub odpoczywać przy jakiejkolwiek pomocy.

4. Zawodnik może być nie dopuszczony do zawodów na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej w wypadku zmęczenia. W czasie złej pogody, która zagraża życiu zawodnika i sędziów, odwołuje się zawody.

5. W czasie pływania każdemu pływakowi powinna zasadniczo towarzyszyć łódka oraz doświadczeni i wykwalifikowani wioślarze, którzy by mogli okazać pomoc w razie wypadku. W łodzi winien również znajdować się członek komisji sędziowskiej, w pływaniu zaś ponad 10 km — lekarz. W łodzi powinny znajdować się przybory do ratowania. Sędzia główny pływania powinien osobiście skontrolować stan techniczny i wyposażenie łodzi oraz sprawdzić, czy wioślarze posiadają odpowiednie kwalifikacje.

6. Łódź towarzysząca powinna płynąć w odległości 3—5 m od zawodnika.

7. Pływanie długodystansowe i pływanie na otwartej wodzie można przeprowadzać tylko na spokojnej wodzie pomiędzy dwoma oznaczonymi stałymi punktami.

8. Dystans uważa się za rzeczywisty wówczas, gdy został on wymierzony: a) na mapie, b) za pomocą logu, c) taśmą mierniczą.

§ 33. Pływalnia

1. Zawody pływackie odbywają się w basenach sztucznych lub naturalnych. Długość basenu powinna wynosić 25, 50 lub 100 m, szerokość w zależności od ilości torów.

Głębokość nie powinna wynosić mniej niż 1 m.

2. Pływalnia powinna być ograniczona z 4 stron ścianami pionowymi. Chodzi tutaj szczególnie o ściany w miejscach startu i nawrotu. Po stronie startu powinna być wolna przestrzeń szerokości co najmniej 3 m z pomostem startowym lub poszczególnymi słupkami startowymi. Wysokość pomostu lub słupków startowych powinna wynosić na pływalniach otwartych 30—150 cm, na pływalniach krytych 30—75 cm.

Powierzchnia pomostu lub słupków startowych powinna być pozioma lub skośna (kąt 15°) i szorstka.

Do wykonania startu w pływaniu na grzbiecie, na pomoście lub stopku startowym na wysokości 30—50 cm nad powierzchnią wody powinny znajdować się uchwyty szerokości 50 cm.

3. Na zawodach każdy zawodnik pływa na swoim torze. Szerokość toru nie może być mniejsza niż 2 m. Tory oddzielone są od siebie na całej długości linkami torowymi. Na linkach znajdują się pływaki zrobione z korka lub z drzewa o średnicy około 8 cm i długości około 10 cm. Pływaki powinny być gładkie, zaokrąglone i pomalowane na biało. Pływaki umieszczone są na lince tuż obok siebie albo najwyżej w odstępach 1 m.

Każdy tor posiada swój stały numer.

W celu zatrzymania zawodników przy nieprawidłowo wykonanym starcie, należy w odległości około 15 m od startu na całą szerokość basenu przeciągnąć linkę, którą opuszcza się na wodę w momencie nieprawidłowego startu.

4. Dno basenu powinno być zupełnie czyste, równe i gładkie. W basenach sztucznych dno powinno być białe. W środku każdego toru powinien być przeprowadzony czarny pas dla orientacji zawodnika.

Poz. 67

KOMUNIKAT Nr 13/56

Sekcji Lekkoatletycznej WKKF Opole.

I. Sprawy techniczno-sportowe:

1. W związku z wyznaczeniem przez GKKF terminu 30. IX — 1. X 1956 r. Mistrzostw Polski Seniorów i Seniorek, które odbędą się w Zabrzu przypomina się sekcjom lekkoatletycznym kół: w Mistrzostwach Polski biorą udział zawodnicy kół posiadający conajmniej I klasę sportową, zgłoszeni poprzez Radę Główną macierzystego zrzeszenia do WKKF Stalinogród, które jest organizatorem Mistrzostw.

   Do sztafet dopuszcza się zawodników sklasyfikowanych w kl. II-giej.

   Do biegu „Maraton" koła mogą zgłaszać również zawodników niesklasyfikowanych. Termin zgłoszeń zawodników do sekcji LA — WKKF Stalinogród upływa z dniem 15. IX 1956 r.

2. Na podstawie protokółu zawodów lekkoatletycznych przeprowadzonych w dniu 15. IV 1956 r. w Głubczycach Komisja techniczno-sportowa nie zweryfikowała zawodów w związku z tym, iż nie zostały one formalnie zgłoszone do Sekcji LA, oraz nie były przeprowadzone przez uprawnionego sędziego. Doceniając jednakże inicjatywę działaczy PKKF Głubczyce w kierunku organizacji imprez LA — Komisja Techniczno-Sportowa upoważnia Przew. PKKF Głubczyce do zatwierdzenia wyłącznie Klas młodzieżowych uzyskanych na wymienionych zawodach.

   Jednocześnie Komisja Techniczno-Sportowa przypomina wszystkim terenowym organizacjom sportowym, o obowiązku zgłoszenia imprez lekkoatletycznych do terenowej Sekcji LA M/PKKF, a w wypadku jeśli M/PKKF nie posiadają działającej sekcji, do sekcji LA WKKF. Zawody LA przeprowadzane przez aktyw nie posiadający uprawnień sędziowskich, nie będą weryfikowane i wyniki nie będą uznawane jako normy klasyfikacyjne.

II. Sprawy Kol. Sędziów:

1. Wytypowano jako obserwatorów zawodów o Memoriał J. Kusocińskiego sędziów Arczyńskiego i Chojnackiego, którzy po powrocie złożą przed Kolegium sprawozdanie z obserwacji.
2. Zobowiązuje się wszystkie ogniwa sportowe organizujące imprezy do składania regulaminów w dwóch egzemplarzach, z których jeden po zatwierdzeniu przez Sekcję zostanie zwrócony organizatorowi. Zapotrzebowania na sędziów należy składać w terminie 14-dniowym przed zaplanowaną imprezą. W wypadku nie zastosowania się do terminów, Kol. Sędziów nie ma możności ustalenia obsady sędziowskiej.

III. Sprawy Prezydium Sekcji:

W związku z posiedzeniami poszczególnych Komisji w czwartki, posiedzenia Prezydium odbywać się będą co drugi czwartek o godz. 19-tej począwszy od 7. VI 1956 r.

Decyzja uzasadniona jest tym, że Przew. poszczególnych Komisji są jednocześnie członkami Prezydium i nie właściwe byłoby urlopowanie ich 2 razy w ciągu tygodnia.

Insp. Dysc. Sportowych
(—) T. Pietkiewicz

W-Przewodniczący
Sekcji LA.-WKKF Opole
(—) J. Chojecki

Poz. 68.

KOMUNIKAT Nr 2/56

Sekcji Zapasów.

Komisja Sportowa Sekcji Zapasów WKKF Opole podaje poniżej weryfikację zawodów klasy „A" w pierwszej rundzie i tabele, oraz terminarz II rundy rozgrywek.

Dnia 8. I 1956 r.

LZS Brzeżnica — Start Piotrowice 0:8 i 2 pkt. dla Startu Piotrowice.

LZS Żyrowa — Kolejarz Opole 8:0 i 2 pkt. dla LZS Żyr.

Dnia 15. I 1956 r.

LZS Brzeżnica — Kolejarz Opole 6:2 i 2 pkt. dla LZS Brzeżnica.

Start Pietrowice — Unia Racibórz 2:6 i 2 pkt. dla Unii R.

Dnia 22. I 1956 r.

LZS Żyrowa — Start Pietrowice 0:8 i 2 pkt. dla Startu P.

LZS Brzeżnica — Unia Racibórz 1:7 i 2 pkt. dla Unii R.

Dnia 29. I 1956 r.

Kolejarz Opole — Unia Racibórz 1:7 i 2 pkt. dla Unii R.
LZS Żyrowa — LZS Brzeżnica 1:7 i 2 pkt. dla LZS Brz.

Dnia 5. II 1956 r.

Kolejarz Opole — Start Pietriwice 1:7 i 2 pkt. dla Startu Pietrowice.
LZS Żyrowa — Unia Racibórz 1:7 i 2 pkt. dla Unii R.

Tabela po pierwszej rundzie:

1)	Unia Racibórz	4	8	27:5
2)	Start Piotrowice	4	6	25:7
3)	LZS Brzeżnica	4	4	14:18
4)	LZS Żyrowa	4	2	10:22
5)	Pogoń Opole	4	0	4:28

Terminarz rozgrywek II rundy:

Dnia 1. VII 1956 r.

Unia Racibórz — Start Pietrowice. Arbiter: Przybiła.
Pogoń Opole — LZS Żyrowa. Arbiter: Galli.

Dnia 8. VII 19 6 r.

LZS Brzeżnica — Unia Racibórz. Arbiter: Suchanek.
Start Piotrowice — Pogoń Opole. Arbiter: Habrom.

Dnia 15. VII 1956 r.

LZS Żyrowa — Start Piotrowice. Arbiter: Witeczek.
LZS Brzeżnica — Pogoń Opole. Arbiter: Pfeifer.

Dnia 29. VII 1956 r.

LZS Brzeżnica — LZS Żyrowa. Arbiter: Holona.
Pogoń Opole — Unia Racibórz. Arbiter: Kaczyna.

Dnia 5. VIII 1956 r.

LZS Brzeżnica — Start Piotrowice. Arbiter: Witeczek.
Unia Racibórz — LZS Żyrowa. Arbiter: Bromirski.

Różne:

Rozpoczęcie zawodów wyznacza się na godz. 18-tą. W razie zmiany terminu i godziny, należy zawiadomić WKKF i przeciwnika podając projektowany termin oraz miejsce.

St. Insp. Dysc. Sport. — Przewodniczący Kom. Sport. Sekcji Zapasów WKKF Opole

(—) Mieczysław Woliński. **(—) Joachim Holona.**

Poz. 69

Regulamin
zdobywania w r. 1956 pierwszego kółka olimpijskiego na XVII Olimpiadę w Rzymie

I.

Coraz wyższy poziom wyników sportowych, oraz wymagania, jakie są stawiane kandydatom na Igrzyska Olimpijskie, nakazują rozpoczęcie już dziś przygotowania zawodników do XVII Igrzysk Olimpijskich, które odbędą się w roku 1960 w Rzymie.

Celem podniesienia poziomu pracy sportowej wśród młodzieży oraz wyłonienia reprezentantów i przygotowania przyszłych olimpijczyków, Główny Komitet Kultury Fizycznej i Polski Komitet Olimpijski organizują akcję zdobywania w roku 1956 pierwszego kółka olimpijskiego na XVII Igrzyska Olimpijskie w Rzymie.

1. Uczestnictwo:

Akcją zdobywania pierwszego kółka olimpijskiego objęta zostaje młodzież najpopularniejszych obecnie w kraju dyscyplin sportowych — przewidzianych w programie olimpijskim — które posiadają w chwili obecnej odpowiednie warunki rozwojowe: boks, gimnastyka, koszykówka, lekkoatletyka, piłka nożna, pływanie, szermierka.

O uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego ubiegać się może młodzież, której górną granicę wieku określają szczegółowo warunki podane w dalszej części regulaminu.

2. Sposoby zdobywania:

Pierwsze kółko olimpijskie zdobywać mogą zawodnicy w zasadzie na zawodach objętych Jednolitym Kalendarzem Sportowym w roku 1956. Ubiegający się o uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego spełnić muszą warunki określone odrębnie dla każdej z wymienionych poprzednio dyscyplin sportowych.

3. Odznaczanie:

Zdobywcy kółka olimpijskiego otrzymują znaczek i emblemat. Przyjmuje się jako zasadę, że znaczek i emblemat wręczany zostaje zdobywcy kółka olimpijskiego w sposób uroczysty podczas trwania zawodów lub bezpośrednio po ich zakończeniu.

4. Zasady ewidencji i sprawozdawczości:

Ewidencję zdobywców pierwszego kółka olimpijskiego prowadzą sekcje sportowe WKKF oraz Komisje Współpracy z PKOl przy WKKF, które w ciągu 3 dni od daty uzyskania przez zawodnika kółka olimpijskiego przesyłają odpowiedni meldunek do PKOl w Warszawie. Sekcje sportowe WKKF takie same meldunki i w tych samych terminach składają do swych instancji nadrzędnych — sekcji sportowych GKKF.

5. Kierownictwo akcji:

Ogólne kierownictwo akcją sprawuje Komisja Młodzieżowa Polskiego Komitetu Olimpijskiego w Warszawie.

Koordynacją i kierownictwem akcji na terenie województwa zajmują się Komisje Współpracy z PKOl przy WKKF.

II.

Ustala się następujące warunki szczegółowe uzyskania kółka olimpijskiego w poszczególnych dyscyplinach sportowych:

B O K S

1. Uczestnicy

O uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego mogą ubiegać się zawodnicy w wieku lat 16—18 (urodzeni w latach 1938, 1939, 1940).

2. Warunki i wykaz imprez

Pierwsze kółko olimpijskie przyznane zostanie zawodnikom, którzy uzyskają następujące wyniki sportowe:

a) zdobędą jedno z czterech pierwszych miejsc w swojej kategorii na Mistrzostwach Polski Juniorów, lub

b) będą reprezentować przynajmniej jeden raz barwy Polski w spotkaniu międzypaństwowym lub odniosą conajmniej 2 zwycięstwa w zawodach międzynarodowych, lub

c) osiągną conajmniej 3 zwycięstwa w spotkaniach drużyn w ramach rozgrywek I ligi lub 6 zwycięstw w rozgrywkach II ligi, lub

d) zostaną sklasyfikowani na oficjalnej kwartalnej liście 10-ciu najlepszych ustalanej przez Prezydium Sekcji Boksu GKKF.

L E K K O A T L E T Y K A

1. O uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego ubiegać się mogą zawodnicy w wieku do 19-tu (rocznik 1937 i młodsi).

2. Warunki

Warunkiem uzyskania pierwszego kółka olimpijskiego jest osiągnięcie następujących wyników sportowych:

j u n i o r z y :

100 m	11,2	w dal	645,
200 m	23,4	tyczka	340,
400 m	52,5	trójskok	13,40
800 m	2.02,0	kula (5 kg)	15,30
1000 m	2.37,0	kula (7,25 kg)	13,00
1500 m	4.12,0	dysk (1,5 kg)	46,00
3000 m	9.10,0	dysk (2 kg)	40,00
110 pł. (91,4)	16,5	oszczep (800 g)	53,00
200 pł.	27,5	młot (5 kg)	50,00
400 pł.	59,0	młot (7,25 kg)	42,00
wzwyż	177	pięciobój	4 najl.

j u n i o r k i :

100 m	12,9	wzwyż	143
200 m	27,0	w dal	5,15
400 m	62,0	kula	11,20
500 m	1.23,0	dysk	36,00
800 m	2.30,0	oszczep	37,00
80 m pł.	13,0	trójbój	4 najl.

M Ł O D Z I K I

c h o p c y :

100 m	11,6	tyczka	3,00
200 m	24,0	kula (5 kg)	13,80
800 m	2.06,0	dysk (1 kg)	47,00
1000 m	2.42,0	oszczep (600 g)	52,00
110 pł. (91,4)	17,5	młot (5 kg)	40,00
wzwyż	170	pięciobój	4 najl.
w dal	6,10		

d z i e w c z ę t a :

100 m	13,1	w dal	4,95
200 m	27,5	kula (4 kg)	10,50
500 m	1.25,0	dysk (1 kg)	32,50
80 pł.	13,8	oszczep (600 g)	34,00
wzwyż	142	trójbój	4 najl.

3. Wykaz imprez JKS objętych akcją zdobywania pierwszego kółka olimpijskiego w roku 1956

a) Mistrzostwa Polski Juniorów,
b) Mistrzostwa Polski Młodzików,
c) Centralna Spartakiada SKS,
d) Centralna Spartakiada ZS Zryw,
e) Ogólnopolskie Mistrzostwa L A
f) Eliminacje przed trójmeczem Polska—CSR—Rumunia,
g) Mistrzostwa zrzeszeń oraz mistrzostwa wojewódzkie juniorów,
h) wszystkie spotkania i zawody międzynarodowe.

G I M N A S T Y K A

1. Uczestnicy

O uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego ubiegać się mogą zawodnicy w wieku od lat 18-tu (rocznik 1938 i młodsi).

2. Warunki

Warunkiem uzyskania pierwszego kółka olimpijskiego jest osiągnięcie następujących minimum w wielobojach poszczególnych klas:

a) w klasie mistrzowskiej 75% (w jednym ćwiczeniu powinno się uzyskać notę powyżej 9 pkt.),
b) w klasie I 75% (w dwóch ćwiczeniach powinno się uzyskać notę powyżej 9 pkt.),
c) w klasie II 75% (w trzech ćwiczeniach powinno się uzyskać notę powyżej 9 pkt.),
d) w klasie III 85%,
e) w klasie młodzieżowej 90%.

3. Wykaz imprez

Pierwsze kółko olimpijskie można uzyskać jedynie na jednej z niżej wymienionych imprez:

a) Ogólnopolska Spartakiada Ministerstwa Oświaty,
b) Ogólnopolska Spartakiada ZS „Zryw",
c) Mistrzostwa Polski Juniorów.

P Ł Y W A N I E

1. Uczestnicy

O uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego ubiegać się mogą zawodnicy:

a) dziewczęta w wieku do lat 16-tu (rocznik 1940 i młodsze),
b) chłopcy w wieku do lat 17-tu (rocznik 1939 i młodsi).

2. Warunki

Warunkiem uzyskania pierwszego kółka olimpijskiego jest osiągnięcie następujących wyników sportowych:

d z i e w c z ę t a :

100 m dow.	1:19,0	200 m klas.	3.20,0
400 m dow.	6:15,0	100 m motyl.	1;33,0
100 m grzb.	1,29,0		

c h ł o p c y :

100 m dow.	1.08,0	200 m klas.	3.06,0
200 m dow.	2.33,0	200 m motyl.	3.02,0
400 m dow.	5.33,0	100 m grzb.	1.17,0
1500 m dow.	22.30,0		

3. Wykaz imprez

Pierwsze kółko olimpijskie można uzyskać tylko jedynie na jednych z niżej wymienionych imprez:

a) Mistrzostwa Polski Seniorów, Juniorów i Młodzików,
b) Ogólnopolska Spartakiada SKS,
c) Ogólnopolska Spartakiada ZS Zryw,
d) Mistrzostwa województwa,
e) inne pod warunkiem zgłoszenia zawodów do WKKF i posiadające obsadę sędziowską sędziów nie niżej kl. 1.

P I Ł K A N O Ż N A

1. Uczestnicy

O uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego ubiegać się mogą zawodnicy urodzeni po 1 września 1937 roku.

2. Warunki i wykaz imprez

Pierwsze kółko olimpijskie zdobędą następujący zawodnicy:

a) członkowie drużyn:

— mistrza województwa juniorów oraz wicemistrza z województw: stalinogrodzkiego, krakowskiego, Łodzi miasta, szczecińskiego, opolskiego, wrocławskiego, poznańskiego, gdańskiego, Warszawy miasta,
— które zakwalifikowały się do 1/8 rozgrywek o „Puchar Województw",
— Mistrza i vicemistrza Ogólnopolskiej Spartakiady ZS „Zryw" i Ogólnopolskiej Spartakiady Ministerstwa Oświaty,

b) członkowie kadry narodowej juniorów.

K O S Z Y K Ó W K A

1. Uczestnicy

O uzyskaniu pierwszego kółka olimpijskiego ubiegać się mogą zawodnicy w wieku lat 17—19 (urodzeni w latach 1937, 1938, 1939).

2. Warunki i wykazy imprez

Pierwsze kółko olimpijskie zdobędą następujący zawodnicy:

a) członkowie drużyn:
- — mistrza pionów: AZS ZRYW, Ministerstwa Oświaty, LZS,
- — finalistów Mistrzostw Polski Juniorów (4 zespoły),
- — zespołów, które zajęły drugie miejsce w każdej z czterech grup w półfinałach Mistrzostw Polski Juniorów,
- — zespołów I i II ligi, jeżeli uczestniczyli przynajmniej w trzech spotkaniach ligowych.

b) członkowie kadry narodowej juniorów.

SZERMIERKA

1. Uczestnicy

O uzyskanie pierwszego kółka olimpijskiego ubiegać się mogą zawodnicy w wieku do lat 20-tu (rocznik 1936 i młodsi.

2. Warunki

Warunkiem uzyskania pierwszego kółka olimpijskiego jest zdobycie w imprezach Jednolitego Kalendarza Sportowego w roku 1956 odpowiedniej ilości punktów odrębnego regulaminu Sekcji Szermierki GKKF.

Pierwsze kółko olimpijskie otrzyma w ciągu roku 1956 następująca ilość najlepszych zawodników:

a) we florecie mężczyzn	15-tu
b) we florecie kobiet	15-cie
c) w szpadzie	15-tu
d) w szabli	20-tu

3. Wykaz imprez

Podstawą do oceny zawodników i ich ostatecznej klasyfikacji będą wyniki uzyskane na zawodach centralnych objętych JKS na rok 1956.

Redakcja i Administracja Biuletynu Sportowego WKKF — Opole ul. Damrota 6. tel. 901

ODBIORCA: Opłaty uiszczono gotówką

Opol. 1603 16.6.56 600 pap. dost. N-7-300